

Boszorkány kutya alakjában

Itt meg átelembe' a Gizel néni, mikor kicsi vót, olyan nemtom hány éves, má' nagyocska, majdnem lányocska vót, templomba' vótak éjféli misén és ottfelejtették. Mindenki elment, akkor még nagyon sokan jártak éjféli misére és őtet ottfelejtették a templomba', elaludt. Ott aludt, elment a család is haza, mer' sok gyerek vót, elment a család is haza, ő ottmaradt aludni. Amikor fölébred, lássó hogy sötét [van], megijedt: hol van? Aszongya, hogy bévűről ki lehetett nyitni a sekrestyés ajtót, de kívülrül nem lehetett bemenni, azt nem lehetett kinyitni, és ő azt tudta, mer' szokott ott segítkezni. S akkor aszongya hogy kigyűtt és gyűtt haza. De ahogy a templom... mer' azt körbe meg köllött kerülni neki a templomot, a templomajtóhoz ért, aszondta hogy ő megállt és csak reszketett. Egy hatalmas nagy, fehér kutya ült a' ajtó küszöbin. No most azelőtt őneki el köll gyünni! Ha emerre megy, akkor meg utáno fog gyünni. Hát ő választotta inkább aztat, hogy megkerülte a templomot és a másik felin gyűtt ki, s a kutya ballagott utána egész... ha ő megállt a kutya is megállt. De semmit, se nem nézett rá, vagyis nem ugatott rá, semmi, nem mutatott olyat, hogy no most meg akarja harapni, vagy valami. Egész amíg haza nem értek [jött utána a kutya] és ő meg végig a' úton imádkozott. Mer' félt, és hát mint afféle, hisz má' lányocska vót, akkor ilyen sok dógot hallott, és hogy a' imádság a legjobb, amit így el tud... vagyis védekező. És aszongya, hogy ő aztán egész hazáig imádkozott és mikor hazaért, má' most azt nem tudom, hogy a' utcaajtóba, vagy hogyan vót, mer' sok minden kiesik má' nekem, és megszólalt a kutya, hogy:

– Szerencséd, hogy megkerülted a templomot!

És ő akkor sikított egyet és a házbul kirohantak, mer' akkor vették észre, hogy nincs otthon. Hogy ilyesmi dógok, sok minden ilyen megtörtént.

[És mit mondtak, hogy az a kutya mi volt?]

Hát, hát ők aszongyák, hogy az boszorkány vót.